

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคถิ่นไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคถิ่นไทย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๕/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ขอบบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคถิ่นไทย ดังนี้

นโยบายพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๕๓

๑. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

(๑) ยึดมั่นและดำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ โดยการส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

(๓) ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และรับข่าวสารต่างๆ ให้แก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง ในวิถีที่เป็นประชาธิปไตย มีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา และสิทธิที่จะรับรู้ข่าวสารข้อมูลอันเป็นจริง ทั้งนี้โดยไม่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขความบกพร่องในสังคม และช่วยพัฒนาประเทศ ตามแนวทางของระบอบประชาธิปไตย สามารถตรวจสอบ และควบคุมการทำงานของราชการ และฝ่ายบริหาร และส่งเสริมการจัดตั้งองค์กร พัฒนาเอกชน

(๕) ปฏิรูประบบราชการและดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวง อย่างเด็ดขาด และจริงจัง

(๖) สนับสนุนระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบผสมโดย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะมาจากการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งจำนวนหนึ่งและจากการ ลงคะแนนให้พรรคการเมืองโดยคิดเป็นสัดส่วนตามบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมือง เสนออีกจำนวนหนึ่ง

(๗) สนับสนุนให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง

(๘) สนับสนุนให้คณะกรรมการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการรัฐสภา ศาลปกครอง เป็นอิสระอย่างแท้จริง

(๙) ให้พรรคการเมืองรับเงินสนับสนุนจากรัฐและเอกชนได้โดยเปิดเผยและ ให้มีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองด้วย

(๑๐) สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรตรวจสอบข้าราชการการเมือง สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่ทุจริตและประพฤติมิชอบให้สามารถลงโทษถึงขั้น ให้พ้นจากตำแหน่งและยึดทรัพย์สินได้

(๑๑) ปรับปรุงและส่งเสริมกลไกการทำงานของระบบรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและระบบห้องสมุด เพื่อเสริมสร้างความพร้อมด้านข้อมูลแก่สมาชิกรัฐสภา

(๑๒) ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางให้ท้องถิ่นมีอำนาจตัดสินใจ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในแต่ละท้องถิ่น

(๑๓) เร่งรัดแก้ไขกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และปรับปรุงเงินอุดหนุนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ตลอดจนเพิ่มความพร้อมให้หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น

(๑๔) ปรับปรุงกฎหมายเพื่อการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน รวมถึงกฎหมายรับรองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ

(๑๕) ให้มีกฎหมายแม่บทว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสังคม

(๑๖) สนับสนุนให้ประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน และสื่อมวลชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาทางการเมือง และในการตัดสินใจประเด็นสำคัญทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม

(๑๗) ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่ล้าสมัยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ของสังคมปัจจุบัน

(๑๘) ลดขั้นตอนการทำงานของระบบราชการเพื่อความรวดเร็วและเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการทำงาน

(๑๙) จำกัดอัตรากำลังคนในภาครัฐให้มีจำนวนที่เหมาะสม

๒. นโยบายด้านการเกษตรและป่าไม้

(๑) ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตทางการเกษตร โดยสนับสนุนให้เกษตรกร เปลี่ยนจากการปลูกพืชที่มีปัญหาด้านการตลาดมาปลูกพืชเศรษฐกิจที่หาตลาดได้ง่าย ราคาดีเหมาะสมกับพื้นที่และมีกระบวนการผลิตที่สอดคล้องกับศักยภาพและทรัพยากร ในท้องถิ่น

(๒) ส่งเสริมและริเริ่มเกษตรกรกรได้ทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ (แนวพระราชดำริ) เพื่อการช่วยเหลือตนเอง โดยจัดหน่วยงานลงไปให้ความรู้และช่วยเหลือแก่เกษตรกร

(๓) พัฒนาและจัดสรรระบบชลประทานให้สามารถส่งน้ำเข้าไปยังสวนไร่นาของเกษตรกรอย่างเป็นธรรมและเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ เน้นการจัดการน้ำอย่างประหยัด

(๔) จัดงบประมาณอุดหนุนเพื่อสามารถกำหนดให้เกษตรกรขายสินค้าได้ในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม

(๕) ปลดปล่อยหนี้สินเกษตรกรหรือพักการชำระหนี้ไว้ชั่วคราว

(๖) ส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรขึ้นในชนบท ตลอดจนการส่งเสริมให้เอกชนที่ลงทุนในด้านการเกษตรออกไปตั้งโรงงานในชนบท

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรอย่างเข้มแข็งให้มีการจัดการอย่างซื่อสัตย์และต่อเนื่อง

(๘) จัดตั้งตลาดกลางเกษตรระดับอำเภอและจังหวัดให้มีบุคลากรและหน่วยราชการรับผิดชอบการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย

(๙) ปรับปรุงบทบาทของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด เพื่อให้เป็นสถาบันที่ช่วยเหลือและส่งเสริมสนับสนุนภาคเกษตรอย่างแท้จริงโดยการให้สินเชื่อด้านการเกษตรอัตราดอกเบี้ยต่ำที่สุด

(๑๐) ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเองและให้เกษตรกรเท่านั้น

(๑๑) การพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติโดยการอนุรักษ์และปลูกป่าทดแทน ตลอดจนการอนุรักษ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำให้สอดคล้องกับระบบนิเวศน์วิทยาโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและทั่วถึง

๓. นโยบายเศรษฐกิจ

(๑) ส่งเสริมการส่งออกอย่างเต็มที่เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างชัดเจน โดยใช้มาตรการทางการเงิน การคลัง การแสวงหาตลาด และการประสานกลไกของรัฐและเอกชนผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิดควบคู่ไปกับนโยบายการประหยัดการใช้เงินตราต่างประเทศที่ไม่จำเป็น การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกของผู้บริโภคอย่างเป็นระบบในวงกว้าง

(๒) เข้มงวดในการใช้เงินตราต่างประเทศไปลงทุนในกิจกรรมที่ไม่สร้างสรรค์ต่อเศรษฐกิจอย่างแท้จริง จำกัดการใช้งบประมาณของภาครัฐและรัฐวิสาหกิจอย่างฟุ่มเฟือย เก็บความจำเป็นตลอดจนนำเอาระบบการค้าต่างประเทศมาใช้ตามความเหมาะสม

(๓) เร่งแก้ไขปัญหาค่าเงินบาทที่อ่อนแอในประสิทธิภาพของการกำกับระบบการเงิน ป้องกันการแทรกแซงของอิทธิพลการเมืองในธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และหน่วยงานอื่น พร้อมทั้งส่งเสริมความสามารถขององค์กรที่เกี่ยวข้องในการเร่งรัดสร้างความมั่นคงในระบบตลาดเงิน ตลาดทุน และตลาดเงินตราต่างประเทศโดยด่วน

(๔) สร้างความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทยในทุกแขนงโดยมาตรการสนับสนุนของรัฐทุกรูปแบบให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมให้ธุรกิจไทยสามารถสร้างกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และมีผลผลิตที่มีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของตลาดการส่งออก

- (๕) สนับสนุนการขยายตัวของภาคการผลิตให้เกิดมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ ด้วยการพัฒนากระบวนการผลิตต่อเนื่องในทุกระดับระหว่างวัตถุดิบ สินค้าป้อน สินค้ากึ่งสำเร็จรูป และสินค้าสำเร็จรูปโดยการผสมผสานการให้สิทธิประโยชน์ การใช้เทคโนโลยีและปรับปรุงมาตรการการคืนภาษีเพื่อการส่งออกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- (๖) ส่งเสริมการลงทุนทั้งจากภายในและนอกประเทศในการอุตสาหกรรม การพาณิชย์ การบริหาร และการเกษตรอย่างต่อเนื่องโดยการสนับสนุนภาครัฐและองค์กรของรัฐ
- (๗) สนับสนุนสร้างกองเรือพาณิชย์ไทยและกองบินพาณิชย์ไทยเพื่อลดการสูญเสียรายได้เงินตราต่างประเทศ
- (๘) แก้ไขปัญหาของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ด้วยการส่งเสริมสภาพคล่องผ่านระบบการเงิน และจำกัดการขยายตัวที่ขาดอุปสงค์ที่จริงจังกอย่างเข้มงวด
- (๙) แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในชนบทด้วยการส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างตลาดของผลผลิตภาคเกษตรทั้งภายในและนอกประเทศ ส่งเสริมระบบสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็งโดยมาตรการทางการเงินและการคลัง แก้ไขปัญหาหนี้สินเรื้อรังของเกษตรกรที่มีกับสหกรณ์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด อย่างเป็นระบบ
- (๑๐) กระจายความเจริญสู่ภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่ๆ มีศักยภาพในการลงทุน การพาณิชย์และการบริการเพื่อให้เกิดการจ้างงานในภูมิภาคให้มากที่สุด
- (๑๑) เพิ่มอัตราการออมเงินภายในประเทศโดยสนับสนุนการออมแบบผูกพันระยะยาวในระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้าง

ของราชการ กองทุนประกันสังคม และในระบบการเงินทั่วไปรวมทั้งส่งเสริมการใช้เงินออมระยะยาวจากต่างประเทศ

(๑๒) ดำเนินนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ การลงทุนการค้า และการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศข้างเคียง เช่น กลุ่มประเทศสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ กลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง กลุ่มประเทศสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ กลุ่มประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น

(๑๓) จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศ เช่น การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ชายฝั่งทะเลภาคใต้และชายฝั่งทะเลตะวันตก ตลอดจนเชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายฝั่งทะเล

(๑๔) ปรับปรุงประสิทธิภาพและการบริการของรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานราชการที่มีต่อประชาชน และภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิตและต้นทุนการประกอบการของระบบเศรษฐกิจ

(๑๕) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างจริงจังทั้งในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการผลิต และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมในการประกอบการของทั้งภาครัฐและเอกชน

(๑๖) ส่งเสริมให้มีธนาคารพาณิชย์ท้องถิ่นหรือสถาบันการเงินอย่างทั่วถึง เพื่อการจัดให้มีสินเชื่อระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาวแก่เกษตรกรอย่างเพียงพอ และเสรีตามความต้องการของตลาด ทั้งในด้านเกษตรกรรม การพาณิชย์กรรม การสหกรณ์และการส่งออก

(๑๗) ปรับปรุงโครงสร้างของภาษีเพื่อป้องกันระบบภาษีซ้ำซ้อนและขยายฐานภาษีให้กว้าง เช่น ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มและมุ่งเก็บภาษีทางตรง และภาษีสินค้า

ฟุ่มเฟือยให้มากขึ้น เพิ่มภาษีทางด้านทรัพย์สิน เช่น บ้านที่ดินรวมทั้งเก็บภาษีที่ดินที่มีมูลค่าเพิ่มจากการตัดถนนและการชลประทานจัดเก็บภาษีมรดกในอัตราที่ก้าวหน้า

(๑๘) ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี เพื่อป้องกันมิให้มีการหลีกเลี่ยงภาษี และให้การศึกษาแก่ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคม

๔. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพสามารถผลิตและส่งออกด้วยสินค้าที่มีคุณภาพและต้นทุนต่ำเพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และอุตสาหกรรมครัวเรือนกระจายไปสู่ชนบท

(๓) กำหนดสิ่งจูงใจและขจัดมาตรการและข้อยุ่งยากต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน โดยไม่ทำให้อุตสาหกรรมของคนไทยเสียเปรียบ

(๔) ดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อช่วยให้ประเทศไทยสามารถผลิตอุตสาหกรรมหลักเพื่อการส่งออกและทดแทนการนำเข้า

(๕) พัฒนาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศอย่างทันสมัยอย่างจริงจังให้เท่าเทียมกับอารยะประเทศทั่วโลก

๕. นโยบายด้านการพาณิชย์

(๑) ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชนส่วนใหญ่ให้อยู่ระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรม

(๒) ขจัดการผูกขาดตัดตอนและความไม่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้ได้ผลอย่างจริงจังเพื่อให้กลไกของระบบการค้าเสรีได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ

(๓) ส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็กรวมตัวเข้าเป็นรูปสหกรณ์

๖. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ขยายการศึกษาภาคบังคับเป็นสิบสองปี โดยรัฐเป็นผู้ให้บริการจัดสถานศึกษา
อย่างเพียงพอ มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกันทุกท้องถิ่น

(๒) ดำเนินการให้การศึกษาด้านจริยธรรมแก่ประชาชนให้เป็นพลเมืองดี

(๓) จัดการศึกษาด้านศิลปและวัฒนธรรมไทยเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ
และภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของไทย

(๔) ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่างๆ
โดยการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

(๕) ตั้งกองทุนเพื่อการศึกษา ให้กู้ยืมโดยไม่เสียดอกเบี้ยระหว่างเรียนแก่ผู้เรียน
จากครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางลงไป

(๖) จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในทุกจังหวัด โดยให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระ
ในการบริหารและการจัดการ

(๗) จัดการยกมาตรฐานวิชาชีพครู สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและบุคลากร
ทางการศึกษามีความก้าวหน้าในอาชีพ โดยการจัดตั้งองค์กรเพื่อรับผิดชอบและ
จัดสวัสดิการของครูโดยเฉพาะ

(๘) ส่งเสริมและเผยแพร่งานทางด้านวัฒนธรรมอันแสดงถึงควมมีคุณค่า
ของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทยทั้งด้านวัตถุและประเพณีนิยม

๗. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ให้การประกันสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้
อย่างมีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม

- (๒) จัดให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอและเหมาะสม
- (๓) ให้หลักประกันในการครองชีพแก่ประชาชนผู้ยากจนและผู้ว่างงาน
- (๔) ให้การสงเคราะห์ผู้ชรา เด็กไร้ที่พึ่ง คนตาบอด ผู้พิการ ทูพพลภาพ ทหารผ่านศึก และผู้ไม่สามารถช่วยตนเองได้อย่างทั่วถึง
- (๕) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การป้องกันการทำลาย สภาวะแวดล้อมอย่างจริงจัง
- (๖) ขจัดแหล่งอบายมุข สิ่งชั่วร้าย และการละเมิดศีลธรรม การป้องกันและ แก้ไขปัญหา ยาเสพติด ปรามปรามการค้าประเวณีอย่างเข้มงวด ใช้กฎหมายในการ ลงโทษผู้ผลิตผู้ค้ายาเสพติดอย่างรุนแรง
- (๗) ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบศาสนกิจ และศาสนาศึกษาทุกศาสนา ที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๘) ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็งเพื่อทำหน้าที่เป็นสถาบันหลัก ของครอบครัว
- (๙) เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วม ในการพัฒนาและดูแลสังคมให้มากขึ้น
- (๑๐) ส่งเสริมและเผยแพร่งานทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีไทยอันแสดงถึง ความมีคุณค่าของชาติและค่านิยมอันดีงามของไทย
๘. นโยบายด้านสาธารณสุข
- (๑) ปรับปรุงโรงพยาบาล สถานือนามัยให้มีอย่างทั่วถึงทุกตำบล
- (๒) เร่งผลิตแพทย์หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอแก่การบริการ ประชาชนในชนบทตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการดูแลสุขภาพและรักษาพยาบาลเบื้องต้นโดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบท

(๔) จัดรายได้ ให้สวัสดิการและยกระดับวิทยฐานะให้แพทย์ พยาบาล หรือนุคลากรด้านสาธารณสุขอื่นๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในชุมชนที่ห่างไกลทุรกันดารหรือในชนบทเพื่อให้มีขวัญและกำลังใจที่จะตั้งใจทำงานในการบริการประชาชน

(๕) เพิ่มขีดความสามารถและปรับปรุงระบบการจัดการและบริการของสถานบริการสาธารณสุขในระดับท้องถิ่น เช่น สถานีอนามัย โรงพยาบาลชุมชน ทั้งในด้านอัตรากำลัง เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์และสาธารณสุข เวชภัณฑ์ และระบบการรักษาพยาบาลทางไกลผ่านดาวเทียม

๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระยึดมั่นในเอกราช อธิปไตย ศักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก

(๒) สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้านบนหลักการเคารพอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน

(๓) ไม่แทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่นใด

(๔) ค่อด้านและคัดค้านอำนาจจักรวรรดินิยมทุกรูปแบบ

(๕) ยึดมั่นในนโยบายพึ่งตนเองถ้าจำเป็นต้องรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ก็จะต้องไม่มีพันธะและข้อผูกพันใด

(๖) ผลักดันให้ประเทศไทยมีบทบาทมากขึ้นในเวทีโลก ทั้งด้านการเมืองและความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจโดยที่ไม่ทำให้ประเทศชาติและประชาชนเสียเปรียบหรือเสียเอกราชทางด้านเศรษฐกิจ

(๑) สนับสนุนให้มีการตกลงหรือเจรจาทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทยในด้านการค้า การลงทุน และด้านอื่นๆ

๑๐. นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศชาติ

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันประเทศโดยการใช้การทูตนำการทหาร และจะใช้กำลังทหารเพื่อป้องกันประเทศตามความจำเป็น

(๒) สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศโดยการจัดให้มีการฝึกอาชีพ และช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤต

(๓) สนับสนุนให้กองทัพมีความทันสมัยและมีความสามารถในการปฏิบัติการป้องกันประเทศ และเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศชาติ ประชาชน

(๔) ให้กองทัพมีบทบาทในการร่วมมือกับหน่วยราชการอื่นในการบริหารประเทศ

๑๑. นโยบายด้านแรงงาน

(๑) สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอโดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดและชนบท การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อลดการเดินทางเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร

(๒) พัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือ และส่งเสริมให้มีการศึกษา สำหรับผู้ใช้แรงงาน

(๓) เข้มงวดเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยในโรงงานให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมายเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของชุมชนและผู้ปฏิบัติงานในโรงงานให้แข่งขันกับสากลได้

(๔) กำหนดมาตรฐานการใช้แรงงานคนกับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพสมดุลย์ และเหมาะสม

(๕) กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความสามารถและค่าครองชีพ ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปตามความเป็นจริง

(๖) จัดการให้หน่วยงานที่ดูแลผลประโยชน์และรักษาสีทธิของผู้ใช้แรงงาน ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่

(๗) ดำเนินการและสนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานมีการรวมกลุ่มโดยไม่ถูกกลั่นแกล้ง จากฝ่ายนายจ้างในการรักษาสีทธิและผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานที่ไม่เกินขอบเขต

(๘) ส่งเสริมและพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ทั้งในรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน ภายใต้กรอบของกฎหมายให้เป็นไปในทิศทางที่สร้างสรรค์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม

(๙) จำกัดขอบเขตของจำนวนแรงงานต่างชาติให้เหมาะสม ทั้งกำหนด พื้นที่การทำงานของแรงงานต่างชาติ

(๑๐) ให้ความคุ้มครองแรงงานสตรีและเด็กอย่างจริงจังโดยใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐ เข้าไปดูแลและหากพบว่ามีการใช้แรงงานเด็กและสตรีอย่างผิดกฎหมายให้จัดการ ดำเนินคดีอย่างเด็ดขาด

(๑๑) ผลักดันให้มีการแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายที่ล้าหลังหรือไม่เป็นธรรม แก่ผู้ใช้แรงงาน

๑๒. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดขอบเขตแบบแผนการใช้ที่ดินให้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและชุมชน โดยให้มีเขตเกษตรกรรม เขตอุตสาหกรรม เขตที่อยู่อาศัย เขตอนุรักษ์ ให้มีการจัดทำผังเมืองทุกเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคตระยะยาว

(๒) จัดให้มีระบบการเฝ้าระวังทางสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อประชาชน ชุมชน และสิ่งมีชีวิต โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดมลภาวะทางอากาศ เสียง และน้ำ

(๓) เร่งรัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย รวมระบบกำจัดขยะและกากสารพิษ จากโรงงาน ระบบการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ หรือนำไปผลิตกระแสไฟฟ้า ปุ๋ย เพื่อให้ขยะประเภทต่างๆ ได้รับการกำจัดอย่างปลอดภัย

(๔) ดำเนินการตรวจคุณภาพน้ำของแม่น้ำและคลองต่างๆ รวมทั้งการเข้มงวด ในการควบคุมการทิ้งน้ำสกปรกโสโครกจากอาคารบ้านเรือนหรือสถานประกอบการ ลงแม่น้ำลำคลองโดยไม่มีระบบบำบัด

(๕) จะดำเนินโครงการแก้ไขมลภาวะทางอากาศจากยานพาหนะ และโรงงาน อุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครโดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่รับผิดชอบ

(๖) จะดำเนินการปรับปรุงและขยายพื้นที่ปลูกต้นไม้บนเกาะกลางถนน ริมถนน รวมทั้งขยายพื้นที่สวนสาธารณะให้มากขึ้น

(๗) จะดำเนินการปรับปรุงระบบการกำจัดขยะให้มีประสิทธิภาพขึ้นและถูกต้อง ตามหลักสุขาภิบาลรวมทั้งการพัฒนาการแปรรูปขยะและสิ่งปฏิกูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ในรูปต่างๆ ในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น

ข้อบังคับพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรคการเมืองเพื่อการบริหารงาน พรรคถิ่นไทย โดยความเห็นชอบของที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรค จึงกำหนดข้อบังคับพรรคถิ่นไทย ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคถิ่นไทยนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับจดแจ้งตั้งพรรคการเมือง
จากนายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ให้เรียกว่า “พรรคถิ่นไทย”
เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THAI MOTHERLAND PARTY” มีชื่อย่อเป็น
ภาษาไทยว่า “ถท.” และมีชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “TMP.”

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคเป็นรูปนกนางเขน หมายถึงความรักถิ่นฐาน
และประเทศ โดยใช้พื้นสีเขียวเจาะขาว ด้านล่างของภาพมีชื่อพรรคภาษาไทยว่า
“พรรคถิ่นไทย” นอกพื้นสีเขียว มีชื่อพรรคภาษาอังกฤษว่า “THAI MOTHERLAND
PARTY” ดังภาพ

ตราของเครื่องหมายพรรคสำหรับใช้ประทับบนเอกสาร มีลักษณะเช่นเดียวกันกับภาพเครื่องหมายพรรค แต่มีสีเดียว และมีขนาด ดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่พรรคถิ่นไทย ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๔/๑๔ หมู่ที่ ๑๘ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๗๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า พรรคถิ่นไทย สาขาจังหวัด ..... เขตเลือกตั้งที่ ..... โดยมีชื่อ สถานที่ตั้ง ตำบล และอำเภอ กำกับต่อท้ายแล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ พรรคถิ่นไทยมีแนวนโยบายตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๘ สมาชิกพรรคถิ่นไทยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๕ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้มีอุปการะคุณต่อพรรคหรือมีคุณวุฒิพิเศษ ซึ่งคณะผู้บริหารพรรคได้มีมติเชิญเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการบริหารพรรคและได้ประกาศชื่อไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่ พรรคถิ่นไทย

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคและ คณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกพรรคได้

ข้อ ๑๑ สมาชิกพรรคต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเป็นสมาชิกพรรค
- (๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๖) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคล ล้มละลาย

(๗) ไม่เคยกระทำความผิดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ถ้ามี เหตุผลจำเป็น เป็นกรณีพิเศษ คณะผู้บริหารพรรคอาจพิจารณารับผู้ขาดคุณสมบัติ ตามข้อนี้ให้เป็นสมาชิกสามัญ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคก็ได้

(๘) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๙) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๒ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค พร้อมด้วยรูปถ่าย ขนาด ๑ นิ้ว ๒ รูป สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือ สำเนาทะเบียนบ้านต่อเลขาธิการพรรค ณ สำนักงานใหญ่ หรือต่อประธานสาขาพรรค ณ ที่ทำการสาขาพรรคโดยมีสมาชิกพรรครับรองสองคน

เมื่อเลขาธิการพรรคได้รับใบสมัครแล้วให้ประกาศชื่อผู้สมัครไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่ของพรรคเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแล้วจึงเสนอให้คณะผู้บริหารพรรคพิจารณาพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกพรรคแล้วในกรณีต้องชำระค่าลงทะเบียนให้แจ้งผู้สมัครชำระเงินค่าธรรมเนียมลงทะเบียน และเมื่อชำระครบถ้วนแล้วให้ลงทะเบียนผู้นั้นเป็นสมาชิกพรรค และออกใบรับรองสมาชิกภาพให้ไว้เป็นหลักฐานพร้อมทั้งบัตรประจำตัวสมาชิก

การสมัครเป็นสมาชิกพรรคที่สาขาพรรค เมื่อประธานสาขาพรรคได้รับใบสมัคร และประกาศชื่อที่สาขาพรรคตามวิธีการและกำหนดเวลาในวรรคสองแล้ว ให้ประธานสาขาพรรคเสนอชื่อต่อเลขาธิการพรรค พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เพื่อให้คณะผู้บริหารพรรคพิจารณารับหรือไม่รับเป็นสมาชิกพรรค ถ้าคณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกพรรคให้เลขาธิการพรรคแจ้งสาขาพรรคนั้น ๆ ทราบ

ในกรณี มีความจำเป็นเร่งด่วน ให้คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจรับบุคคลเป็นสมาชิกสามัญได้โดยไม่ต้องประกาศชื่อผู้สมัครตามความในวรรคสอง

ในกรณียื่นสมัคร ณ สำนักงานใหญ่ แต่ผู้มีลำนามตามหลักฐานทะเบียนราษฎรของผู้สมัครอยู่ในต่างจังหวัด และมีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งนั้นให้เลขาธิการพรรคแจ้งการสมัครดังกล่าวไปให้สาขาพรรคที่ผู้ยื่นสมัครมีภูมิลำเนาอยู่ทราบ เว้นแต่ไม่มีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งที่ผู้ยื่นใบสมัครมีภูมิลำเนาอยู่ ก็ให้ยื่นสมัครที่สำนักงานใหญ่ได้

แต่ถ้ามีสาขาพรรคเมื่อใดให้สำนักงานใหญ่โอนทะเบียนสมาชิกของผู้นั้นไปสังกัดสาขาพรรคนั้นๆ ทันที

ข้อ ๑๓ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรคต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้นไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๔ ถ้าคณะผู้บริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้นั้นทราบโดยไม่ชักช้า

หากผู้ยื่นใบสมัครไม่พอใจคิดดั่งกล่าว ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบมตินั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าสิ้นสุด

ข้อ ๑๕ คำธรรมเนียมลงทะเบียนจะเรียกเก็บหรือไม่ หรือจะเก็บในอัตราเท่าใดให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๑

(๔) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพตามข้อ ๕๓

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๗ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิเข้าประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค
- (๓) มีสิทธิขอสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรค
- (๔) มีสิทธิในการให้ข้อเสนอแนะต่อพรรค
- (๕) มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือ คณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

สมาชิกกิตติมศักดิ์มีสิทธิเข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรคได้

ข้อ ๑๘ สมาชิกพรรคมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคและมติขององค์กรการบริหารงานของพรรคแล้วแต่กรณี
- (๒) รักษาชื่อเสียงของพรรคโดยไม่ปฏิบัติไปในทางที่จะนำความเสียหายมาสู่พรรค
- (๓) สนับสนุนส่งเสริมและเผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรคตลอดจนกิจการของพรรค
- (๔) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

ข้อ ๑๕ พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

การบริหารงาน

ข้อ ๒๐ องค์ประกอบของพรรคประกอบด้วย

(๑) ที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) คณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาอาวุโส

(๕) สาขาพรรค

(๖) ชาวชนพรรคถิ่นไทย และกลุ่มอื่นๆ ที่ได้รับอนุมัติการจัดตั้งจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๑ ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคคณะหนึ่งซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสามสิบเก้าคน อายุของคณะกรรมการบริหารพรรคมีกำหนดคราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้ง ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) โฆษกพรรค
- (๖) เภรัญญิกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น
- (๘) นายทะเบียนพรรค

ข้อ ๒๒ ผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติม ดังนี้

- (๑) เป็นสมาชิกติดต่อกันมาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการสาขาพรรค
- (๓) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการบริหารพรรค
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด

หรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือสมาชิกสภาเทศบาล หรือสมาชิกสภาเขต
ที่พรรคส่งลงสมัครรับเลือกตั้ง

- (๕) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรค
- (๖) เป็นหรือเคยเป็นรัฐมนตรีในนามพรรค หรือ
- (๗) เป็นบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่
ของที่ประชุมใหญ่มีมติให้ยกเว้นคุณสมบัติตาม (๑) - (๖)

ข้อ ๒๓ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการตามลำดับ
ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่พรรคกำหนดจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) เลือกตั้งรองหัวหน้าพรรคในการเสนอชื่อผู้เป็นรองหัวหน้าพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๔) ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเสนอชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๒๒ จำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคเท่าจำนวนที่เหลือ

(๕) หัวหน้าพรรคเสนอชื่อบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรค เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นเลขาธิการพรรคหนึ่งคน การเสนอชื่อผู้เป็นเลขาธิการพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๖) หัวหน้าพรรคเสนอชื่อบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรค เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นเหรัญญิกพรรคหนึ่งคน การเสนอชื่อผู้เป็นเหรัญญิกพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๗) หัวหน้าพรรคเสนอชื่อบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรค เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นโฆษกพรรคหนึ่งคน การเสนอชื่อผู้เป็นโฆษกพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๘) เลขาธิการพรรคเสนอชื่อบุคคลที่ได้รับการเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรค เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นรองเลขาธิการพรรค การเสนอชื่อผู้เป็นรองเลขาธิการพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

การเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคตาม (๕) ให้คำนึงถึงการมีตัวแทนของแต่ละภาค

ในกรณีผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการบริหารพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมใหญ่พรรค ผู้เสนอต้องให้คำรับรองว่าผู้ได้รับการเสนอชื่อยินยอมให้เสนอชื่อได้

ให้เลือกกรรมการสำรองเรียงลำดับไว้จำนวนสามคน

การเลือกตั้งตามข้อนี้ให้ใช้วิธีลงคะแนนเปิดเผย เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนสามในสี่ให้ลงคะแนนโดยวิธีลับ

ข้อ ๒๔ ให้หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค แต่งตั้งผู้ที่ได้รับเลือกตั้งในตำแหน่งกรรมการบริหารอื่นตามข้อ ๒๑ (๗) ให้ดำรงตำแหน่งอื่นใดตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดก็ได้

ข้อ ๒๕ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ในตำแหน่ง จนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ซึ่งจะต้องจัดให้มีขึ้น ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระสี่ปี หรือภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะโดยเหตุอื่น

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เนื่องจากหัวหน้าพรรคลาออก ให้เลขาธิการพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรครักษากร เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่พรรคเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๒๗ กรรมการบริหารพรรคพ้นตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสี่ปี

(๒) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนทั้งหมด

(๓) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

ข้อ ๒๘ กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง ตามข้อ ๒๗

(๓) ลาออก

(๔) ขาดจากสมาชิกภาพ ตามข้อ ๑๖

(๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควรและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออก

ข้อ ๒๘ เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารอื่นตามข้อ ๒๑ (๗) และ (๘) ว่างลง ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งกรรมการสำรองที่ที่ประชุมใหญ่เลือกสำรองเรียงลำดับไว้ให้ดำรงตำแหน่งแทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างนั้นเป็นตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๒๑ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นการชั่วคราว แล้วให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งใหม่ในโอกาสแรกนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ในกรณีกรรมการสำรองที่ที่ประชุมใหญ่เลือกสำรองเรียงลำดับไว้ มีจำนวนไม่เพียงพอแก่การจะแต่งตั้งแทนได้หรือผู้ที่ได้รับเลือกสำรองไว้ในลำดับต้น ไม่ประสงค์จะเป็นกรรมการบริหารพรรคแทน ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งจากบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่เลือกสำรองไว้ในลำดับถัดไปแทน

ข้อ ๓๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้ที่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติในคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อทุก ๆ สามเดือน

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารพรรค

(๒) กำกับ ควบคุมการบริหารของคณะผู้บริหารพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย

พรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) ให้คำปรึกษาแก่คณะผู้บริหารพรรค

(๔) ควบคุมดูแลและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

คณะผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น

(๕) ประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ของพรรค

(๖) แก้ไขปัญหาการบริหารงานพรรคในกรณีที่คณะผู้บริหารพรรคไม่สามารถแก้ไขได้หรือเสนอมาเพื่อขอให้แก้ไข

(๗) การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

(๘) ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่ง และภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

(๙) อนุมัติการจัดตั้งหรือยุบเลิกสาขาพรรคและองค์กรภายในพรรค

(๑๐) การพิจารณาให้สมาชิกพรรคพ้นจากสมาชิกภาพ

(๑๑) เรื่องอื่นๆ ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๒ ให้กรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ และมีความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

(ก) เป็นหัวหน้ารับผิดชอบการบริหารงานของพรรค ตามกฎหมาย และข้อบังคับพรรค

(ข) เป็นตัวแทนของพรรคในการดำเนินกิจการใด ๆ

(ค) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรค

(ง) อำนาจหน้าที่อื่น ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่นหรือในข้อบังคับพรรค

(๒) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานในหน่วยงานของพรรค การจัดประชุมใหญ่ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค การประชุมคณะผู้บริหาร การประชุมอื่นๆ และงานที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยใด

(๓) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่เลขานุการพรรค มอบหมาย

(๔) เภรัญญาพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการควบคุมการรับ - จ่ายเงิน การบัญชี และงบดุลของพรรค ตามกฎหมายหรือตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค กำหนด

(๕) โฆษกพรรค มีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์งานของพรรค ตามที่ คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) นายทะเบียนพรรค มีหน้าที่ในการจัดทำทะเบียนประวัติและควบคุมการจดทะเบียนรายชื่อสมาชิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๓๓ การแบ่งหน่วยงานบริหารของสำนักงานเลขาธิการพรรคให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ให้เลขาธิการพรรคหรือรองเลขาธิการพรรคหรือรองเลขานุการคณะผู้บริหารพรรคที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการพรรคเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานในหน่วยงานตามข้อนี้ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวมงาน กลั่นกรองงาน และเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะผู้บริหารพรรคในการปฏิบัติหน้าที่

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการพรรค เป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่พรรค การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การแต่งตั้ง การให้ความชอบ การลงโทษ การถอดถอน เงินตอบแทน และอื่นๆ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ส่วนที่ ๒

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๔ ให้มีคณะผู้บริหารพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งจากกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนตั้งแต่เก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน ซึ่งประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค	ประธาน
(๒) รองหัวหน้าพรรค	รองประธาน
(๓) เลขานุการพรรค	เลขานุการ
(๔) รองเลขานุการพรรค	รองเลขานุการ
(๕) เภรัญญิกพรรค	กรรมการ
(๖) โฆษกพรรค	กรรมการ
(๗) กรรมการบริหารอื่น ตามความเห็นชอบของ คณะกรรมการบริหารพรรค	กรรมการ
(๘) นายทะเบียนพรรค	กรรมการ

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานคณะกรรมการบริหารพรรคโดยตำแหน่ง เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารพรรคโดยตำแหน่ง เภรัญญิกพรรค และโฆษกพรรคเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารพรรคโดยตำแหน่ง

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้แต่งตั้งบุคคลจากคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นรองประธานคณะกรรมการบริหารพรรค และแต่งตั้งเป็นรองเลขานุการคณะกรรมการบริหารพรรค ส่วนตำแหน่งอื่นให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งจากบุคคลที่คณะกรรมการบริหารพรรคคัดเลือกจากกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๕ ผู้บริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๒) ผู้บริหารพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคที่แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ข้อ ๓๖ ผู้บริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดการประชุมคณะผู้บริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) ไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม

ของกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๗ เมื่อตำแหน่งผู้บริหารพรรคว่างลงให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งบุคคลจากกรรมการบริหารพรรคให้ดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระของผู้ที่เข้าไปแทน

ข้อ ๓๘ การประชุมคณะผู้บริหารพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๓๙ ให้หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุมและประธานในการประชุมคณะผู้บริหารพรรค ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานคณะผู้บริหารพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานคณะผู้บริหารพรรคไม่มาประชุมให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติในคณะผู้บริหารพรรคถือเสียงข้างมากของกรรมการที่มาประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๐ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๒) รับผิดชอบงานของพรรค
- (๓) รับผิดชอบเข้าเป็นสมาชิกพรรค
- (๔) ออกระเบียบและแนวทางการบริหารงานของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๕) ออกระเบียบการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๖) ออกระเบียบการแต่งตั้ง ถอดถอน การลงโทษ และการให้ความชอบเจ้าหน้าที่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๗) ออกระเบียบแนวทางแผนการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้งทุกระดับ รวมทั้งการคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๘) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือกลุ่มต่างๆ ในความอุปถัมภ์ของพรรค
- (๙) อำนวยการและดำเนินงานต่างๆ เพื่อความเรียบร้อยและเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๑๐) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่ออนุมัติตั้งและยุบเลิกสาขาพรรค รวมทั้งการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้สาขาพรรคบริหารงานไปตามข้อบังคับพรรค
- (๑๑) กำหนดแผนพัฒนาสาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๓

เยาวชนหรือกลุ่มกิจกรรมพิเศษ

ข้อ ๔๑ ให้มีเยาวชนพรรคถิ่นไทยหรือกลุ่มกิจกรรมพิเศษอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควรเพื่อช่วยดำเนินงานของพรรคตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

สมาชิกเยาวชนพรรคถิ่นไทย ได้แก่ บุคคลผู้มีอายุสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่มา
รวมกันจัดตั้งเพื่อดำเนินกิจการบางอย่างให้พรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค
มอบหมาย สมาชิกเยาวชนพรรคถิ่นไทยไม่ต้องเสียค่าบำรุง การจัดการองค์การบริหาร
และการดำเนินงานของเยาวชนพรรคถิ่นไทยและกลุ่มกิจกรรมพิเศษอื่นๆ ให้นำข้อบังคับนี้
ในส่วนของที่เกี่ยวข้องไปใช้โดยอนุโลมหรือตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ส่วนที่ ๔

คณะที่ปรึกษาอาวุโส

ข้อ ๔๒ ให้มีคณะที่ปรึกษาอาวุโสคณะหนึ่ง ประกอบด้วย อดีตหัวหน้าพรรค
อดีตรองหัวหน้าพรรค อดีตเลขาธิการพรรค อดีตรัฐมนตรีของพรรคและอดีตสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของพรรค ตั้งแต่สี่สมัยขึ้นไปที่ยังเป็นสมาชิกพรรคอยู่ หรือสมาชิก
ที่คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาเห็นสมควรเพื่อให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการ
บริหารพรรค

คณะที่ปรึกษาอาวุโสมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการบริหารพรรคหรือ
กรรมการบริหารพรรคตามที่ขอรับคำปรึกษา

การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และวาระการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่คณะผู้บริหารกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๕

สาขาพรรค

ข้อ ๕๓ พรรคจะจัดตั้งสาขาพรรคประจำเขตเลือกตั้งได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละ
หนึ่งสาขาพรรค ตามกำหนดระยะเวลาการจัดตั้งที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในเขตเลือกตั้งใดมีสมาชิกสามัญของพรรคที่มีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร
ในเขตเลือกตั้งนั้นตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไปประสงค์จะจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองก็ให้
ตัวแทนสมาชิกมีหนังสือถึงเลขาธิการพรรคเพื่อขออนุมัติจัดประชุมใหญ่ เพื่อดำเนิน
การเลือกคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเก้าคน

ให้เลขาธิการพรรคมอบหมายให้กรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของพรรคคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อไปดำเนินการประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้ง
กรรมการสาขาพรรคตามพรรคสอง ซึ่งการประชุมครั้งนี้จะต้องมีสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่า
สองร้อยคนมาร่วมประชุม

ภายหลังการประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับ
เลือกตั้งเป็นประธานสาขาพรรคส่งรายงานแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่
ลายมือชื่อของกรรมการสาขาพรรคไปยังเลขาธิการพรรค เพื่อนำเสนอขอรับความเห็น

จากคณะผู้บริหารพรรค และขออนุมัติคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามแบบที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติ

เมื่อนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับรองการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองแล้ว ให้กรรมการสาขาพรรคเป็นกรรมการสาขาพรรคนับตั้งแต่วันที่พรรคได้รับแจ้งการรับรอง การจัดตั้งสาขาพรรคจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๔๔ จังหวัดใดมีสาขาพรรคตั้งแต่สองสาขาขึ้นไป จะตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคประจำจังหวัด ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดก็ได้

ข้อ ๔๕ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น และมีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์จำนวนเก้าคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๕) เหนรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรคอื่นอีกสามคน

กรรมการสาขาพรรคจะอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระแล้ว อาจได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคอีกก็ได้ แต่ประธานสาขา พรรคจะอยู่ในตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ข้อ ๔๖ การเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคให้เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน เลขานุการพรรคหนึ่งคน รองเลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน เหนรัญญิกสาขาพรรค โฆษกสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอื่นอีกสามคน

การเสนอชื่อสมาชิกสามัญที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองอย่างน้อยห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค และสมาชิกคนหนึ่งมีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกเป็นกรรมการสาขาพรรคได้ไม่เกินหนึ่งคน

ให้สมาชิกที่ได้คะแนนถัดจากผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการอื่นตามพรรคหนึ่งตามลำดับเป็นกรรมการสาขาพรรคสำรองหนึ่งคน

ข้อ ๔๗ ในกรณีตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลง ให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งจากบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกสำรองไว้ ให้ดำรงตำแหน่งจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ไม่มีบุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกสำรองไว้หรือบุคคลที่เลือกสำรองไว้ ไม่ประสงค์จะเป็นกรรมการสาขาพรรคแทน ก็ให้คณะกรรมการสาขาพรรคแต่งตั้งสมาชิกปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งจะต้องกระทำในวาระแรกที่ตำแหน่งว่างลง

ถ้าตำแหน่งประธานสาขาพรรคว่างลง ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งประธานสาขาพรรคใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง ในระหว่างที่ไม่มีประธานสาขาพรรคให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนในกรณีที่รองประธาน

สาขาพรรคไม่มี หรือมีแต่ไม่อาจทำหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเลือก
กรรมการสาขาพรรคผู้ใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้ง
คณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ คณะผู้บริหารพรรคอาจดำเนินการเอง หรือมอบหมาย
ให้สมาชิกพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการก็ได้

ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งจะต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่
สาขาพรรคขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันครบวาระสองปี หรือภายในหกสิบวันนับแต่
วันที่กรรมการสาขาพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งโดยเหตุอื่น

ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป
จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขา
พรรคชุดใหม่

ข้อ ๔๘ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง ทั้งคณะเมื่อ

(๑) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสองปี

(๒) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเพราะไม่ปฏิบัติตาม

ข้อบังคับพรรคจนเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อพรรค

ข้อ ๔๙ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๔๘

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง